ÄITIYSVAKUUTUSKYSYMYS

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

myrkyllisten kaasujen, esim. nikotiinikaasun tupakkatehtaissa ja pölyisen ilman hengitys vaikuttavat tuhoisasti. Se kolminkertainen rasitus, minkä ansiotyö, äitiys ja kodin hoito tuottaa äidille, pilaa hänen hermostoaan. Huonosti ravittuna ja työllä rasitettuna hän heikosti voi luovuttaa ravintoa syntymättömälle lapselle.

Kärsimykset eivät lapsen syntymänkään jälkeen vähene. Köyhyys ajaa äidin nytkin töihin, sillä työläisoloissa ovat palkat todellakin niin vähäiset, että ei liikene säästöjä sellaisia tapauksia kuin perheenlisäystä, sairautta tai vanhuutta varten.

Tiedetään että lapsen ilmestyminen tuo monia ylimääräisiä kuluja: kätilöavun ja lapsen hoitoon kuuluvien välineitten hankinnan. Miten useasti synnyttää moni köyhä äiti pienokaisensa vuorokausien tuskia kärsien ilman kunnollista kätilöapua. Pienokainen joutuu kääritykseen kurjiin repaleihin ja kun varattoman äidin on riennettävä heti synnytysvuoteesta päästyään ansiotöihin, jää hänen lapsensa äidin haikeaksi suruksi puutteelliseen hoitoon, joutuen luonnottoman pian keinotekoisen, monasti aivan sopimattoman, ravinnon varaan. Elinkautiset sisusvaivat saa moni liian aikaisin synnytysvuoteesta noussut äiti osakseen. Ja suuri pienten lasten kuolevaisuus puhuu varottavaa kieltä siitä, miten olosuhteitten nurinkurisuus tälläkin alalla tuottaa raskauttavia seurauksia.

Toisissa maissa, joissa työväen lainsäädäntöä jo kauan on vaadittu ja osin toteutettu, onkin säädetty lakeja äitien suojelemiseksi ja avustamiseksi. Toiselta puolen on synnyttäjien ansiotyön välttämiseksi laeilla kielletty heidän työnsä määrätyillä työaloilla ennen ja jälkeen synnytyksen, ulottuen kiellot noin 4—8 viikkoon. Toiselta puolen taasen on synnyttäjäin avustusta koskevilla laeilla turvattu heille palkka siltä ajalta, jonka ovat pois työstä. Siten on äideille valmistettu mahdollisuutta itsensä hoitamiseen, lepoon ja lapsensa vaalimiseen ja imettämiseen.

Yhdysvalloissa ei ole voimassa mitään erikoisia synnyttäjäin suojelusta ja avustusta koskevia lakeja. Ainoastaan peräti hädänalaiseen tilaan joutunut synnyttäjä voi saada vaivaisapua, joutuen hän kuitenkin kokemaan sen johdosta monenlaista alentavaa nöyryytystä. Eipä edes maksutonta kätilöapua ole köyhille synnyttäjille järjestetty yleisemmin.

Useimmissa Europan maissa on äitiysvakuutus yhdistetty työväen sairausvakuutukseen. Siten on eräissä valtioissa (Venäjä, Saksa, Itävalta, Unkari, Luxemburg, Bosnia, Herzegovina) järjestetty sairauskassat, joihin viikkomaksuilla kootaan varoja työntekijöiltä; näitten lisäksi myös valtiolta (Englanti) sekä valtiolta ja kunnalta (Norja). Kassoihin kuuluminen on työssä käyville naisille pakollista. Kun he sitten joutuvat joko sairaiksi tai ovat synnytyksen vuoksi pakotetut suojeluslain määräämän ajan olemaan työstä pois niin maksetaan kassoista heille päiväapu, joka vaihtelee eri maissa, vastaten puolesta kolmeenneljäsosaan (eräässä tapauksessa koko) päiväpalkan suuruutta. Parissa maassa on erikoisia säädöksiä imetysavun järjestämiseksi. Tällä avulla on tarkotus antaa pitemmälle menevä lisäapu äidille, joka itse imettää lastaan. Sitäpaitsi saavat Englannissa äitiysvakuutusapua myös sairaskassaan kuuluvainmiesten vaimot, josta johtuu, että siellä hyvin laajat köyhälistönaiskerrokset saavat synnytysavun, joka maksetaan kerta kaikkiaan. Yhdessä Europan maassa, s. o. Italiassa, on järjestetty erikseen seisova äitiysvakuutus, jonka kassoihin senvuoksi kuuluu vain naisia. Ranskassa ja Australiassa anentaan sen sijaan apu suoraan valtion kassasta edellisessä päivänrahana ja viimemainitussa kerta kaikkiaan.

Ainoastaan muutamissa valtioissa on Yhdysvalloissa jonkinlaisia säädöksiä äitien avustamiseksi synnytystapauksissa, mutta yleisesti niitä vielä puuttuu, niin välttämättömiä kuin ne olisivatkin. — Hilja Pärssisen mukaan.

SUOMALAISTEN TYÖLÄISNAISTEN ASEMASTA CLEVELANDISSA, O.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

kouksessa, kun kehotettiin palvelijattaria perustamaan uniota, että "Palvelijattarien asemaa ei kapitalistinen järjestelmä ole niin puristanut kuin työmiesten ja siksi eivät ne naiset ole katsoneet tarpeelliseksi perustaa uniota." — No, en voi puhua kokemuksesta, sillä en ole ollut palveluksessa, vaan syrjästä katsoenkin kyllä näyttää siltä, että tuhansien palvelijattarien asema ei liene kadehdittava ja ainakin se, jos mikään, tarvitseisi parannuksia. Tosin on joitakin suomalaisia tyttöjä, jotka ovat onnistuneet saamaan parempia palkkoja ja ovat palvelleet monta vuotta ja pitävät, että heidän asemansa ei kaipaa erikoisesti mitään parannuksia, mutta niitä on ainoastaan joitakin näitä "onnellisempia", jos heitä voi siksi sanoa.

Viime keväänä innostuivat osastoomme kuuluvat palvelijattaret naisten osuuskodin perustamispuuhaan. Se homma on kesän ajaksi jäänyt hautumaan, vaan nyt syksyn tullen se kuuluu tulevan taas esille ja sitä aletaan kuulemma todenteolla perustamaan. Toivon ,ettei tämä homma jäisi toteuttamatta. Kun jolloinkin kokoonnutte oman kotilietenne ääreen vapaapäivinänne, niin siellä keskustellessanne palvelijattarien oloista, voisitte aina pitää silmämääränänne heidän unionsa perustamista. Varmaan tulette siitä kaikin yksimielisiksi, että union perustaminen on ainoa keino, jonka avulla voitte parantaa asemaanne.

Jatkan seuraavalla kerralla päivätyössä käyvien naisten sekä tehdasnaisten oloista. — Svea.

"Silvottujen silta"

Kirj. Kalle Tähtelä.

Yksitoistatuhatta viisisataaviisikymmentäkaksi vuorokautta ihmisteurastusta.

Tuhat, kymmenentuhatta, satatuhatta, miljoona, monia miljoonia ruumiita, miljoonia kuolemansairaita, miljoonittain silvotuita ihmisiä, raajarikkoja, ihmisjätteitä, tauteja, hävitystä....

Järki väsyy joskus sodan mielettömyyden todistamiseen. Sille ei löydy pienintäkään oikeutusta.

Se tyrmistyttää, kauhistuttaa, herpauttaa, kun sotilasnumeroiden tilalle ajattelee eläviä olennoita, ihmisiä.

Mailmanteurastuksen alussa, kun ensimäiseet sotilaat menettivät henkensä, kun kerrottiin ensimäisten rykmenttien kamalasta kohtalosta, vapisutti kylmä väristys koko ihmiskuntaa. Noinko kahdennellakymmenennellä vuosisadalla! Kuin eläimet, pedot! Mielipuolet!....

Mutta teurastusta jatkui joka päivä, yksitoistatuhattaviisisataaviisikymmentäkaksi päivää. Rykmentti toisensa perästä, divisioona toisensa jälkeen, kokonaisia armeijaosastoja tuhottiin hetkessä.

Ihminen, elävä olento, hävisi mielestä.

Numeroita astui tilalle.

"Taisteluluettelo: 3,468; niistä 1,550 kaatunut, 1,200 haavottunut 718 kadoksissa".

Huomenna toinen taisteluluettelo, ylihuomenna kolmas, neljäs, viides... Numeroita, • kylmiä numeroita, jotka turruttavat, tylsistyttävät.

Aina ne eivät kuitenkaan ole pelkkiä numeroita, eivätkä kaikille. Kun veli, isä, armas kaatuvat, vihlasee se asianomaisen tuperruksiin. — Numerot muuttuvat kaameaksi todellisuudeksi, kalmanlemuksi, kun ihmisteurastimon esirippua silmien edessä raotetaan.

*

Minulle näytettiin silvottujen silta, silvottujen juna.

Venäjä ja Saksa vaihtavat invaliideja, sotaan kykenemättömiä vankejaan. Joka päivä kulkee Haaparannan ja Tornion kautta n.s. invaliidijunia Venäjälle ja Saksaan. Jokaisessa junassa on satoja matkustajia.

Härkävaunu ajaa Haaparannan asemalle. Ovi avautuu ulkoapäin. Käytävä työnnetään vaunuun. Pari sotilasta kiipeää sisään. Ähkymistä. Ovelle ilmautuvat kainalosauvat, mies sotilaspuvussa, ilman toista käyttä, ilman toista jalkaa.

Hänen jälessään toinen — jaloista vain lyhyet tynkät jälellä. Neljäs, viides,jalaton, kädetön, posket keltaisena, rykien verta, kuudes, seitsemäs, ruhjottuja, silvottuja ruumiita, poikkinaisia jäseniä...

Riviin! Tarkastus. Vaivainen, hidas mateleminen sillalle, "silvottujen sillalle", josta laiva vie Suomen puolelle ja sieltä taas junaan ja sitten — kotiin!!!

Risti rinnassa! Jokainen yrittää eteenpäin, valittamatta, hammasta purren. Auliisti asettuvat he valokuvauskoneen eteen ja yrittävät hymyilläkin. Katso tuota miestä porrasten edessä, kainalosauvojen varassa. Hymy huulilla!

Kaamea, mielipuolen hymy saa veren hyytymään suonissa. Katso toisten kasvoja, jalantynkiä! Katso noita, jotka kalikoivat kompuroivat pimeään vaunuun..

Missä taistelussa? Miten? Kuinka kauan?

Halukkaasti kertoo hän sinulle yksityiskohdat. Jokainen kilvan — kunnes komentaja käskee marssimaan... marssimaan!

Ryömimään!

Risti rinnassa!

Tornion asemalle tervehtää silvottuja "Marseljeesi". Päät paljastuvat. Sotilaiden kädet kohoutuvat ohimoille. Mikä iva!...

Kämpivien jono on loppumaton.

Puujalat, kainalosauvat kalisevat... Edes, — takaisin...

Kotiin!

KIRJEITÄ

NEWARK, NEW JERSEY.

Kesän kuumuudesta huolimatta on ompeluseura kokoontunut joka torstai iltapäiyä neulomaan osaston kokoushuoneelle. Hauskasti siellä aika kuluukin käsitöitä tehdessä ja kahvia kotitekoisten leivosten kanssa hörppiessä. Turhaan ei siellä ole aikaa kulutettu, koskapa myyjäisiä odottamassa on suuri joukko oikein nättejä ja arvokkaita käsitöitä. Vielä lienee paljon keskentekoisiakin töitä, mutta kun kiirettä pidetään, niin kyllä ne saadaan valmiiksi myyjäisiin. Ei liene vielä aikaa päätetty, mutta luultavasti lokakuun ajalla tulee pidettäväksi.

Bellevillen puolella ovat naiset perustaneet ompeluseuran, joka toimii Newarkin s. s. os.- ompeluseuran yhteydessä. Siellä on valmistettu jo paljon töitä ja lisää kuuluu olevan tulossa. — Nuo miehet ovat aina valmiit tekemään ivaa naisten käsitöiden "näpräilemisestä", mutta näytetäänpäs nyt, kuinka paljon "puhdasta" saadaan myyjäisillä osaston kassaan.

Ohjelma kokoukseen Montelairin kentällä t. k. 19 p. oli osanotto hyvä. Mainita ansaitsee sekin, kun kaikki ohjelmanumerot jotka oli merkitty pöytäkirjaan, myöskin suoritettiin Käsin kirjotettu lehti "Piiska" Delia Järvenpään toimittamana, oli hyvä sisältöinen; siinä oli vakava, sekä humoripuoli edustettuna. Emma Rauvisen, "kotona leivottu" kupletti, sai yleisön suosion osakseen. Enempi vain senlaisia ohjelma-kokouksia ja meillä on silloin hyvä osanotto niihin.

Kenttäjuhlaa hommaa huvitoimikunta oikein kovalla kiiruulla syysk. 1 päiväksi. Tämä lieneekin sitten viimeinen tänä kesänä. Ohjelmaa tulee sinne jonkun verran, sekä urheilua ja jonkunlaista "businesta". Sotaveroakin on jouduttu maksamaan noin parin kuukauden ajan kaikista ovilipuista sekä juhlamerkeistä. — Mitäpäs siinä on muuta, kun mukaantua vain oleviin oloihin. Kesäinen tervehdys, toveruudella

Anni L.

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN
OSUUSKOTI
JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO
241 Lenox Ave. & 122 St.
Telefooni: 813 Morning side

TYÖN ORJAT
KIRJ. JAMES O'NEIL
Hinta $1.00
Ainoa suomenkielellä ilmestynyt kirja, joka selostelee Amerikan aikasempaa yhteiskunnallista kehitystä, köyhälistön elämää ja kärsimyksiä. Kirja on tavattoman mielenkiintoisesti kirjotettu; se on kuin jännittävä romaani.
Tilatkaa osotteella:
TOVERIN KIRJAKAUPPA
Box 99 Astoria, Ore.